

C-449/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. július 21.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour d'appel de Paris (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. július 1.

Felperes:

Towercast

Alperesek:

Autorité de la concurrence

Ministère de l'Économie

Cour d'appel de Paris**A 2021. július 1-jei ítélet****I. Az alapeljárás tárgya**

- 1 A TowerCast társaság (a továbbiakban: TowerCast) keresettel fordult a Cour d'appel de Paris-hoz (párizsi fellebbviteli bíróság) az Autorité de la concurrence française (francia versenyhatóság) azon határozatának megsemmisítése iránt, amely megtagadta egy versenytárs vállalkozásnak a TDF társaság általi felvásárlására irányuló ügylet vizsgálatát.

II. A hivatkozott rendelkezések

A. Az uniós jog

- 2 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 102. cikke értelmében:

„A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre”.

- 3 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 139/2004 rendelet) – amely a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89 tanácsi rendelet (a továbbiakban: 4064/89 rendelet) helyébe lépett –, (5)–(9), valamint (20) és a (24) preambulumbekkezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(5) [...] [B]iztosítani kell, hogy az átszervezési folyamat ne okozzon maradandó károkat a versenyben; [...]

(6) Így tehát külön jogi eszközre van szükség, hogy lehetővé váljon valamennyi összefonódás hatékony, a Közösségen belüli verseny szerkezetére kifejtett hatása tekintetében történő ellenőrzése, és szükséges, hogy az ilyen összefonódásokra egyetlen jogi eszköz vonatkozzon. A 4064/89/EGK rendelettel lehetővé vált e területen a közösségi politika kialakítása. A tapasztalatok fényében azonban e rendeletet most egy sokkal integráltabb piacnak, és az Európai Unió jövőbeni kibővülésének kihívásaihoz igazodó jogszabállyá kell átdolgozni. A szubszidiaritás és arányosság a Szerződés 5. cikkében megállapított elvének megfelelően, e rendelet nem lépi túl a közös piaci versenytorzulás megakadályozása céljának eléréséhez szükséges mértéket, a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban.

(7) A 81. és 82. cikk, bár a Bíróság joggyakorlata alapján alkalmazható bizonyos összefonódásokra, nem elégséges valamennyi olyan tevékenység ellenőrzésére, amely a Szerződésben célul tűzött torzulásmentes verseny rendszerével összeegyeztethetetlennek bizonyulhat. Ezért a rendeletnek nemcsak a Szerződés 83. cikkén, hanem elsősorban a 308. cikkén kell alapulnia, amelynek alapján a Közösség a céljai eléréséhez szükséges további cselekvési hatáskörrel ruházhatja fel magát [...].

(8) Az e rendeletben elfogadandó rendelkezéseket olyan jelentős szerkezeti változtatásokra kell alkalmazni, amelyek piacra gyakorolt hatása túllép az egyes tagállamok országhatárain. Ezeket az összefonódásokat, főszabály szerint [helyesen: főszabály szerint a szubszidiaritás elvével összhangban] kizárólag közösségi szinten, az »egyablakos« rendszert alkalmazva, kell felülvizsgálni. Az e

rendelet által nem szabályozott összefonódások elvileg a tagállamok hatáskörébe tartoznak.

(9) E rendelet alkalmazási körét ezért az érintett vállalkozások földrajzi tevékenységi területe szerint kell meghatározni, és mennyiségi küszöbértékekkel kell korlátozni, hogy a közösségi léptékű összefonódásokat fogja át [...].

(20) Célszerű az összefonódás fogalmát oly módon meghatározni, hogy az az érintett vállalkozások irányításában, és ennek következtében a piac szerkezetében maradandó változás előidézésére irányuló műveletekre terjedjen ki. [...]

(24) A közös piacon belül a torzulásmentes verseny rendszerének biztosítása céljából, a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban folytatott politika előmozdítása érdekében, e rendeletnek a versenyre gyakorolt hatásuk szempontjából valamennyi közösségen belüli összefonódás hatékony ellenőrzését lehetővé kell tennie. Ennek megfelelően a 4064/89/EGK rendelet azt az elvet állapította meg, hogy azt a közösségi léptékű összefonódást, amely olyan erőfölényt hoz létre vagy erősít meg, amelynek következményeként jelentősen akadályozódna a hatékony verseny a közös piacon vagy annak egy jelentős részén, a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.”

4 A 139/2004 rendelet 1. cikke a következőképpen határozza meg a rendelet tárgyi hatályát:

„(1) A 22. cikknek és a 4. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül e rendelet minden, e cikk meghatározása szerint közösségi léptékű összefonódásra vonatkozik. [...]”.

5 A 139/2004 rendelet 2. cikkének (1) és (4) bekezdése kimondja:

„(1) Azon összefonódásokat, amelyek e rendelet hatálya alá tartoznak, e rendelet céljaival és az alábbi rendelkezésekkel összhangban kell értékelni, annak megállapítására, hogy összeegyeztethetők-e a közös piaccal, vagy sem.

Az értékelés elkészítése során a Bizottságnak figyelembe kell vennie:

a) a közös piacon belül a hatékony verseny fenntartásának és továbbfejlesztésének szükségességét, tekintettel többek között valamennyi érintett piac szerkezetére, és a Közösségen belüli, illetve azon kívüli vállalkozások által támasztott tényleges vagy potenciális versenyre;

[...]

(4) Amennyiben a közös vállalat 3. cikk szerinti összefonódást jelentő létrehozásának célja és [helyesen: vagy] hatása a függetlenek megmaradó vállalkozások versenymagatartásának egyeztetése, az ilyen egyeztetést [az EUMSZ 101. cikk] (1) és (3) bekezdésének kritériumai szerint kell értékelni

annak megállapítása céljából, hogy a művelet a közös piaccal összeegyeztethető-e”.

6 A 3. cikk a következőket írja elő:

„(1) Vállalkozások összefonódása jön létre, ha az irányítás tartósan megváltozik a következőkből eredően:

a) két vagy több előzőleg egymástól független vállalkozás vagy vállalkozásrész összeolvad; vagy

b) egy vagy több személy, amely már irányít legalább egy vállalkozást, vagy egy vagy több vállalkozás akár értékpapírok vagy eszközök vásárlásával, akár szerződéssel vagy más úton, közvetlen vagy közvetett irányítást szerez egy vagy több más vállalkozás egésze vagy része felett.

(2) Az irányítást olyan jogok, szerződések vagy más egyéb eszközök alapozzák meg, amelyek akár külön-külön, akár együttesen és a kapcsolódó jogi és ténybeli megfontolásokra tekintettel lehetőséget adnak egy vállalkozás feletti meghatározó befolyás gyakorlására, különösen:

a) a vállalkozás eszközei egészének vagy részének tulajdonjoga vagy használati joga révén;

b) olyan jogok vagy szerződések révén, amelyek meghatározó befolyást biztosítanak egy vállalkozás testületeinek összetétele, szavazása vagy döntései felett.

(3) Az irányítást olyan személyek vagy vállalkozások szerzik meg, amelyek:

a) ezen jogok tulajdonosai vagy ezen szerződések kedvezményezettjei; vagy

b) noha nem tulajdonosai ezen jogoknak, illetve nem kedvezményezettjei ezen szerződéseknek, de jogukban áll a belőlük származó jogok gyakorlása.

[...]”.

7 „A rendelet alkalmazása, hatáskör” című 21. cikk kimondja:

„(1) Egyedül ezt a rendeletet kell alkalmazni a 3. cikkben meghatározott összefonódásokra, az 1/2003/EK rendelet, az 1017/68/EGK rendelet, a 4056/86/EGK rendelet és a 3975/87/EGK rendelet nem alkalmazható, kivéve az olyan közös vállalatokkal összefüggésben, amelyek nem közösségi léptékűek, és amelyek célja vagy hatása a függetlennek megmaradó vállalkozások versenymagatartásának egyeztetése.

(2) A Bíróság felülvizsgálatára is figyelemmel, kizárólag a Bizottság rendelkezik hatáskörrel az e rendeletben előírt határozatok meghozatalára.

(3) A tagállamok nem alkalmazhatják versenyjogi nemzeti jogszabályaikat közösségi léptékű összefonódásra”.

- 8 A 22. cikk, amely az Európai Bizottsághoz történő áttétel lehetőségét írja elő, a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy vagy több tagállam kérelmezheti a Bizottságtól bármely 3. cikk szerinti összefonódás megvizsgálását, amely az 1. cikk értelmében nem közösségi léptékű, de hatással van a tagállamok közti kereskedelemre, és azzal fenyeget, hogy jelentősen befolyásolja a versenyt a kérelmező tagállam vagy tagállamok területén. [...]”.

B. A nemzeti jog

- 9 A code de commerce (kereskedelmi törvénykönyv) L.430-2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„I. A jelen cím L.430-3. és azt követő cikkei rendelkezéseinek hatálya alá tartozik minden, az L.430-1 cikk értelmében vett összefonódás, amennyiben az alábbi három feltétel teljesül:

- az összefonódásban félként részt vevő természetes vagy jogi személyek vállalkozásai vagy csoportjai által elért nettó összesített világszintű árbevétel meghaladja a 150 millió eurót;
- az érintett természetes vagy jogi személyek csoportjai legalább két vállalkozása, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja által Franciaországban elért nettó összesített árbevétel meghaladja az 50 millió eurót;
- az ügylet nem tartozik a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet hatálya alá [...]”.

- 10 A kereskedelmi törvénykönyv L.430-9. cikke előírja:

„Amennyiben erőfölénnyel való visszaélés vagy gazdasági függőség áll fenn, a versenyhatóság indokolt határozattal kötelezheti az érintett vállalkozást vagy vállalkozáscsoportot arra, hogy meghatározott határidőn belül módosítsa, egészítse ki, vagy mondja fel mindazokat a megállapodásokat és jogi aktusokat, amelyek által a visszaélést lehetővé tevő gazdasági erőkoncentráció megvalósult, még akkor is, ha e jogi aktusok az e címben előírt eljárás tárgyát képezték”.

- 11 Az Autorité de la concurrence (versenyhatóság) által közzétett, az összefonódások ellenőrzésére vonatkozó iránymutatás 2013. évi változatának 314. pontja – amely a kereskedelmi törvénykönyv L.430-9. cikke végrehajtásának feltételeire vonatkozik – kifejti, hogy:

„Ezt a cikket kell alkalmazni az összefonódás által lehetővé tett valamennyi visszaélésre, függetlenül attól, hogy az a versenyhatóság vagy korábban a miniszter engedélyezési eljárásának tárgyát képezte-e, vagy sem”.

III. A tényállás és a jogvita előzményei

- 12 A 2016. június 30-i módosítással módosított, 2016. június 23-án kötött beruházási megállapodással a TDF Infrastructure társaság versenytársának, az Itas SAS-nak, a csoport legfelső szintű anyavállalatának valamennyi részvényét megszerezte, és e vállalat felett kizárólagos irányítást nyert. A szóban forgó ügyletet követően a releváns francia piacon csak két szolgáltató maradt: a TDF és a TowerCast.
- 13 Az Itas felvásárlására irányuló ügylet tekintetében, amely a 139/2004 rendelet 1. cikkében és a kereskedelmi törvénykönyv L.430-2. cikkében előírt küszöbértékek alatt volt, nem folytatták le sem az összefonódások előzetes ellenőrzésére irányuló eljárást, sem pedig a 139/2004 rendelet 22. cikkében előírt, az Európai Bizottsághoz történő áttételre irányuló eljárást.
- 14 2017. november 15-én nyilvántartásba vett levelében a TowerCast panaszt nyújtott be az Autorité de la concurrence-hoz (versenyhatóság, a továbbiakban: Hatóság), amelyben azt állítja, hogy az, hogy a TDF társaság 2016. október 13-án irányítást szerzett az Itas társaság felett, erőfölénnyel való visszaélésnek minősül, mivel a TDF már amúgy is erőfölényben lévő helyzetének jelentős mértékű megerősítésével korlátozza a versenyt a digitális földfelszíni műsorszórás (a továbbiakban: DVB) nagykereskedelmi, upstream és downstream piacain.
- 15 2018. június 25-én kifogásközlést intéztek a TDF csoport társaságaihoz – TDF Infrastructure, TDF Infrastructure Holding, Tivana France Holdings, Tivana Midco, Tivana Topco – azt rótták fel nekik, hogy „2016. október 13-án a versenyjog értelmében egyetlen vállalkozásként visszaéltek e csoportnak a DVB műsorszóró szolgáltatások nagykereskedelmi downstream piacán fennálló erőfölényével, és kizárólagos irányítást szereztek az Itas csoport felett”, mivel ez, a kereskedelmi törvénykönyv L.420-2. cikkében és az EUMSZ 102. cikkben tiltott gyakorlat a versenyt megakadályozó, korlátozó vagy torzító hatást fejthet ki a DVB műsorszóró szolgáltatások nagykereskedelmi downstream piacán.
- 16 2020. január 16-i 20-D-01. sz. határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat) a Hatóság megállapította, hogy a TDF csoport társaságaival szemben kifogásolt erőfölénnyel való visszaélést nem bizonyították, és ezért az eljárást nem kell lefolytatni.
- 17 A TowerCast keresetet nyújtott be e határozat ellen, és annak megsemmisítését kérte. A TDF csoport társaságai azt kérik, hogy a Cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) minden tekintetben hagyja helyben ezt a határozatot, és utasítsa el a TowerCast keresetét. A Hatóság, a ministre chargé de l’économie (gazdasáért felelős miniszter) és a ministère public (ügyészség), amelyek

egyetértene a megtámadott határozat elemzésével, szintén arra kéri a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy utasítsa el ezt a keresetet.

IV. A felek érvei

A. Az Autorité de la concurrence (versenyhatóság)

- 18 A megtámadott határozatban, akárcsak a kérdést előterjesztő bíróság előtt, a Hatóság azt állítja, hogy a 4064/89 rendelet és a 139/2004 rendelet elfogadása egyértelmű választóvonalat húzott az összefonódások és a versenyellenes magatartások ellenőrzése között, és az összefonódások ellenőrzésére szolgáló sajátos uniós rendszer létrehozása *de facto* idejétmúltta tette a „Continental Can” ítélezési gyakorlat alkalmazását, amelynek elfogadása idején még nem létezett egyetlen európai összefonódás-ellenőrzési rendszer sem.
- 19 Lényegében úgy véli, hogy bár a 4064/89 rendelet hatálybalépését követően az EUMSZ 102. cikket továbbra is alkalmazni kell az összefonódástól elválasztható visszaélészerű magatartásokra, ezzel szemben a 139/2004 rendelet értelmében vett strukturális összefonódásra való alkalmazása, jóllehet azt az említett rendelet kifejezetten nem zárja ki, okafogyottá vált.
- 20 Arra is rámutat, hogy a 139/2004 rendelet 3. cikke – éppúgy, mint korábban, mint a 4064/89 rendelet 3. cikke – az összefonódást egy anyagi jogi feltétel, nem pedig a rendelet 1. cikkében meghatározott küszöbértékek alapján határozza meg. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a 139/2004 rendelet kizárólag a fent hivatkozott 3. cikkben meghatározott összefonódásokra alkalmazandó, és a szóban forgó vállalkozásnak az e tranzakciót követő elkülönülő magatartása hiánya tárgytalanná teszi az EUMSZ 102. cikknek az összefonódásokra való alkalmazását.
- 21 Ugyanezt az elemzést fogadja el a kereskedelmi törvénykönyv L.420-2. cikkének megfelelő nemzeti jog alkalmazását illetően, a versenyellenes magatartások és a különböző, egymással összeegyeztethetetlen összefonódások ellenőrzésére vonatkozó eljárásokat figyelembe véve.

B. A TowerCast

- 22 Keresetében a TowerCast vitatja a szövegek ezen értelmezését. Elsősorban az EGK Szerződés létrejötte óta kitűzött célra hivatkozik, amely a közös piacon torzításmentes versenyt biztosító rendszer létrehozására irányul, és a fent hivatkozott „Continental Can” ügyben kimondott elvekre utal, amelyeket továbbra is relevánsnak tart. Rámutat arra, hogy ezeket az elveket több későbbi ügyben is felidéztek (2005. szeptember 21-i EDP kontra Bizottság ítélet, T-87/05, EU:T:2005:333, 46. és 47. pont; 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 86. pont) és jogi véleményt nyújt be azon állításának alátámasztása érdekében, amely szerint a tagállamok hatóságai és

bíróságai továbbra is nagyrészt a „Continental Can” ügyben kialakított ítélkezési gyakorlatot alkalmazzák.

- 23 Ezenkívül az EUMSZ 102. cikk közvetlen hatályára, és a küszöbértékeket el nem érő ügyleteket illetően az e cikkel való összeegyeztethetőség utólagos ellenőrzésére hivatkozik.
- 24 Rámutat, hogy bár a 139/2004 rendelet és az 1/2003 rendelet együttesen nem alkalmazható ugyanabban az ügyben, ezzel szemben a 139/2004 rendelet kizárólag a hatálya alá tartozó összefonódásokra, vagyis a közösségi szintű összefonódásokra, vagy azon összefonódásokra alkalmazandó, amelyeket a nemzeti versenyhatóságok vagy a felek áttesznek a Bizottsághoz.
- 25 A többi félnek válaszul előadja, hogy a visszaélésnek minősülő elválasztható cselekmények korlátozott ellenőrzése nem teszi lehetővé a versenynek a vevő erőfőlénye lényeges megerősítésével történő korlátozását előidéző összefonódás azonosítását, és hozzáteszi, hogy a 139/2004 rendelet 22. cikkében előírt áttételi rendszer nem elegendő a kielégítő ellenőrzés biztosításához, mivel fakultatív, és kizárólag a tagállamok mérlegelésén alapul. Arra is emlékeztet, hogy a közelmúltig a Bizottság nem kívánta megvizsgálni a nemzeti ellenőrzési küszöbértékeket el nem érő ügyleteket.

C. Az eljárásban részt vevő többi fél

- 26 A ministre chargé de l'économie (gazdaságért felelős miniszter) egyetért a Hatóság elemzésével. A TDF csoport beavatkozó társaságai szintén egyetértenek azzal. Rámutatnak továbbá, hogy a Bíróság a 2017. szeptember 7-i Austria Asphalt ítéletében (C-248/16, EU:C:2017:643, 30-33. pont) kimondta, hogy az EUMSZ 101. cikk és az EUMSZ 102. cikk a küszöbértékek átlépésétől függetlenül nem alkalmazható a 139/2004 rendelet 3. cikke értelmében vett összefonódásnak minősíthető egyetlen irányítási műveletre sem. Végül arra a jogi bizonytalanságra hivatkoznak, amelyet az EUMSZ 102. cikknek a szóban forgóhoz hasonló összefonódásokra való alkalmazása vonna maga után, mivel az a létrejöttük után több évvel is lehetővé tenné azok vitatását, az összefonódások ellenőrzésével kapcsolatos jogvitákból eredő értelmezési eltéréseken túl.

V. A kérdést előterjesztő bíróság elemzése

- 27 Az ún. „Continental Can” ítéletében (1973. február 21-i Europemballage és Continental Can kontra Bizottság ítélet, 6/72, EU:C:1973:22) a Bíróság megállapította, hogy „kifejezett rendelkezések hiányában nem feltételezhető, hogy a Szerződés, amely a 85. cikk értelmében megtiltotta a vállalkozásoknak a versenyt torzító, de meg nem szüntető döntések meghozatalát, ugyanakkor a 86. cikk hallgatólagosan elismeri, hogy a vállalkozások, miután szerves egységet valósítottak meg, olyan erőfőlényt érhetnek el, amely lényegében a verseny minden komolyabb esélyét kizárhatja. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta

le, hogy „erőfölénnyel való visszaélés valósulhat meg, ha egy erőfölényes vállalkozás e helyzetét oly módon erősíti meg, hogy az erőfölény elért szintje jelentősen korlátozza a versenyt, azaz csak olyan vállalkozások maradnak a piacon, amelyek magatartása az erőfölényestől függ”.

- 28 Ezt az ítélkezési gyakorlatot általában úgy kell értelmezni, mint amely elfogadta, hogy az erőfölény külső növekedés általi megerősödése, ami a verseny minden komoly esélyének kizárását eredményezheti, a kitűzött célokra figyelemmel nem zárható ki az EUMSZ 102. cikk (korábban az EGK-Szerződés 86. cikke) hatálya alól, amely közvetlen hatályú elsődleges jogi rendelkezés.
- 29 Márpedig e határozatot akkor hozták meg, amikor az európai jog még nem ismerte az összefonódások ellenőrzésére szolgáló mechanizmust. Az Unió azóta rendelkezik olyan szabályokkal, amelyek a közös piacon vagy annak egy nagyobb részén fennálló hatékony verseny jelentős mértékű akadályozására alkalmas összefonódásokra alkalmazhatók.
- 30 Meg kell jegyezni, hogy a hatályuk alá tartozó ügyletek kettős, előzetes és utólagos elemzésének elkerülése érdekében az összefonódások ellenőrzéséről szóló egymást követő rendeletek úgy rendelkeztek, hogy az előzetes ellenőrzés tárgyát képező „közösségi” léptékű összefonódásra nem alkalmazhatók a versenyellenes magatartások tiltásáról szóló rendeletek (17. sz. és 1/2003 rendelet) rendelkezései (az EUSZ 85. és 86. cikke, jelenleg EUMSZ 101. cikk és EUMSZ 102. cikk).
- 31 A 139/2004 rendelet 3. cikke egyébként anélkül határozza meg anyagi jogi értelemben az összefonódás fogalmát, hogy az 1. cikkben említett küszöbértékekre utalna, amelyek a közösségi léptékű összefonódás meghatározását teszik lehetővé. Úgy tűnik tehát, hogy a 21. cikkben előírt kizárás minden olyan ügyletre alkalmazható, amely megfelel a 3. cikk meghatározásának, és nincs jelentősége annak, hogy eléri-e a kötelező vizsgálati küszöbértékeket.
- 32 A 139/2004 rendelet (7) preambulumbekzdése ugyanakkor pontosítja, hogy „a 81. és 82. cikk – bár a Bíróság joggyakorlata alapján alkalmazható bizonyos összefonódásokra – nem elégséges valamennyi olyan tevékenység ellenőrzésére, amelyek a Szerződésben célul tűzött torzulásmentes verseny rendszerével nem egyeztethetők össze; [...]”, így a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a fent hivatkozott „Continental Can” ítélkezési gyakorlat által meghatározott értelmezés alkalmazható-e egy olyan, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló ügyletre is, amely nem vitatottan megfelel a fent hivatkozott 3. cikkben található meghatározásnak, és amelynek a versenyre kifejtett hatásait nem vetették alá előzetes ellenőrzésnek.
- 33 Úgy tűnik, hogy a Bíróság közelmúltbeli ítélkezési gyakorlata nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a 139/2004 rendelet 21. cikkében előírt kizárás alkalmazható-e az olyan összefonódásokra is, amelyek semmilyen előzetes ellenőrzés tárgyát nem képezték.

- 34 A fent hivatkozott C-248/16. sz. Austria Asphalt ügyben 2017. szeptember 7-én hozott ítéletben a Bíróság a következőkre emlékeztetett:

„31. [...] [a] rendelet, [...] azon jogalkotási csomag részét képezi, amelynek célja az EUMSZ 101. és az EUMSZ 102. cikk végrehajtása, valamint egy azt biztosító ellenőrzési rendszer létrehozása, hogy az Unió belső piacán ne torzuljon a verseny.

32. Amint a 139/2004 rendelet 21. cikkének (1) bekezdéséből következik, egyedül e rendeletet kell alkalmazni a 3. cikkében meghatározott összefonódásokra, amelyekre az 1/2003 rendelet főszabály szerint nem alkalmazható [kiemelés a kérdést előterjesztő bíróságtól].

33. Ez utóbbi rendelet azonban továbbra is alkalmazandó a vállalkozások olyan magatartásaira, amelyek – anélkül, hogy a 139/2004 rendelet értelmében vett összefonódásnak minősülnének – e vállalkozások között az EUMSZ 101. cikkel ellentétes egyeztetéshez vezethetnek, és amelyek ezen okból a Bizottság vagy a nemzeti versenyhatóságok ellenőrzésének vannak alávetve.”

- 35 Úgy tűnik azonban, hogy a Bíróság nem állapította meg az ítélet 32. pontjában megfogalmazott elv alóli kivételeket, és nem határozott arról a kérdésről sem, hogy a „Continental Can” ítéletben elfogadott értelmezés alkalmazható-e különösen a kötelező ellenőrzési értékhatárt el nem érő olyan összefonódásokra is, amelyeket nem vizsgáltak előzetes ellenőrzés keretében, és amely vonatkozásában nem terjesztettek elő a 139/2004 rendelet 22. cikke alapján a Bizottsághoz történő áttétel iránti kérelmet sem.

- 36 Figyelembe véve az EUMSZ 102. cikkhez fűződő közvetlen hatályt és az összefonódásra vonatkozó rendelkezéseknek (a 139/2004 rendelet 21. cikke (1) bekezdése) biztosított hatályt, a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy miként kell értelmezni ez utóbbi rendelkezéseket azzal kapcsolatban, hogy „főszabály szerint” nem lehet önállóan alkalmazni a fent hivatkozott elsődleges jogból eredő versenyszabályokat egy, a jelen ügyben szereplőhöz hasonló ügyletre:

- amely megfelelhet a 139/2004 rendelet 3. cikkében szereplő fogalom meghatározásnak,

- amelyet sem az európai jog, sem az összefonódásokra alkalmazandó nemzeti jog alapján nem vetettek alá előzetes ellenőrzésnek,

- és amely miatt így fennáll a 139/2004 rendelet és az 1/2003 rendelet együttes alkalmazásának, illetve a kettős (előzetes és utólagos) elemzésből eredő ellentmondásnak a kockázata.

- 37 Ezt az értelmezési nehézséget a felek által hivatkozott nemzeti határozatok vizsgálata is alátámasztja, amelyből kitűnik, hogy az uniós jogot heterogén módon alkalmazzák.

VI. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása

- 38 Mivel úgy tűnik, hogy a Bíróság még nem foglalkozott a jelen ügyben vitatott jogkérdéssel, az ismertetett eltérő értelmezések okán, valamint e jog Unión belüli egységes értelmezésének és alkalmazásának biztosítása érdekében szükségesnek tűnik, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljanak a Bírósághoz.

VII. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 39 A Cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.

„Úgy kell-e értelmezni az összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet 21. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az, ha egy összefonódást, amely a fent hivatkozott rendelet 1. cikke értelmében véve nem közösségi léptékű, nem éri el a nemzeti jog által előírt kötelező előzetes ellenőrzés értékhatárait, és amelyet nem tettek át az említett rendelet 22. cikke alapján a Bizottsághoz, a nemzeti versenyhatóság a nemzeti léptékű piacon fennálló versenystruktúra alapján az EUMSZ 102. cikkben tiltott erőfölénnyel való visszaélésként vizsgál?”